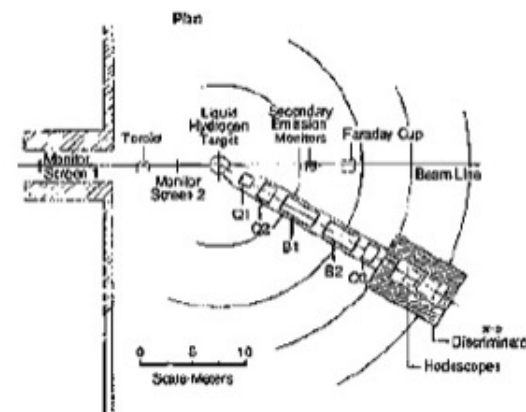

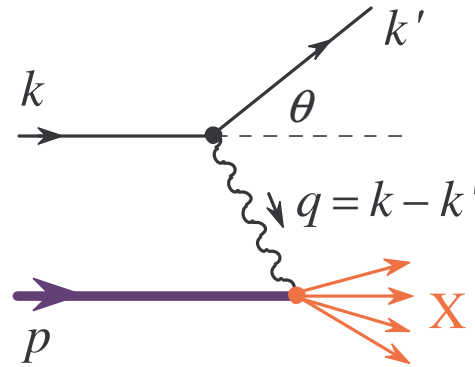
Rozpraszanie głęboko nieelastyczne (deep inelastic scattering)

SLAC

SLAC completed in 1967
Length: ~ 2 miles
Energy: 20 GeV

Rozpraszanie głęboko nieelastyczne (deep inelastic scattering)

Mamy:

$$p = M(1, 0, 0, 0)$$

$$k = \omega(1, 0, 0, 1), \quad k' = \omega'(1, \sin \theta \sin \varphi, \sin \theta \cos \varphi, \cos \theta), \quad q = k - k'$$

$$W^2 = p_X^2 \quad (\text{dla rozpraszania elastycznego } W^2 = M^2) \quad \text{i dodatkowo} \quad \int d^4 p_X$$

$$q \cdot p = (k - k') \cdot p = M(\omega - \omega') = M\nu$$

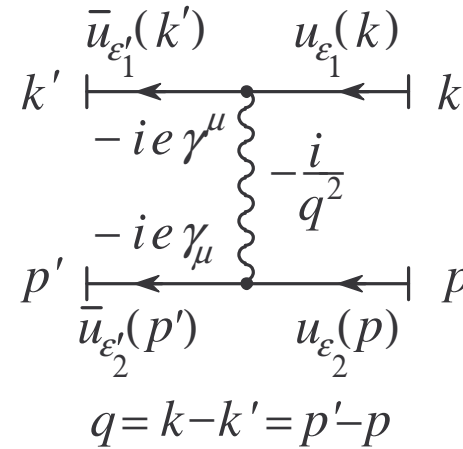
$$Q^2 = -q^2 = 2k \cdot k' = 2\omega\omega'(1 - \cos \theta) = 4\omega\omega' \sin^2 \frac{\theta}{2}$$

$$x = \frac{Q^2}{2M\nu} \rightarrow W^2 = (p + q)^2 = M^2 + Q^2 \frac{1-x}{x} \rightarrow x \in (0, 1)$$

Rozpraszanie elastyczne – przekrój czynny

←
czas

Amplituda

Przekrój czynny

$$d\sigma = \frac{1}{4E_1 E_2 |\vec{v}|} \int |\mathcal{M}_{fi}|^2 \frac{d^4 k'}{(2\pi)^3} \delta(k'^2) \frac{d^4 p'_2}{(2\pi)^3} \delta(p'^2 - M^2) (2\pi)^4 \delta(k + p - k' - p')$$

Rozpraszanie elastyczne – przestrzeń fazowa

$$\begin{aligned}
 d\sigma &= \frac{1}{4E_1 E_2 |\vec{v}|} \int |\mathcal{M}_{fi}|^2 \frac{d^4 k'}{(2\pi)^3} \delta(k'^2) \frac{d^4 p'_2}{(2\pi)^3} \delta(p'^2 - M^2) (2\pi)^4 \delta(k + p - k' - p') \\
 &= \frac{1}{4M\omega} \frac{1}{(2\pi)^2} \int |\mathcal{M}_{fi}|^2 \underbrace{d\omega' d^3 k' \delta(\omega'^2 - k'^2)}_{=I} \delta((p + q)^2 - M^2)
 \end{aligned}$$

Zajmijmy się całką:

$$\begin{aligned}
 I &= \int d\omega' d^3 \vec{k}' \delta(\omega'^2 - k'^2) = \int k'^2 dk' d\varphi d \cos \theta d\omega' \delta(\omega'^2 - k'^2) \\
 &= \int d \cos \theta \frac{\omega'^2 d\omega'}{2\omega'} = \pi \int \omega' d\omega' d \cos \theta
 \end{aligned}$$

$$\delta(f(x)) = \sum_i \frac{1}{f'(x)} \delta(x - x_i^{(0)})$$

Jakobian

$$\begin{aligned}
 Q^2 &= 2\omega\omega'(1 - \cos \theta), \quad \nu = \omega - \omega' \\
 d\omega' d \cos \theta &= \left| \frac{d(\omega', \cos \theta)}{d(\nu, Q^2)} \right| dQ^2 d\nu \rightarrow I = \int dQ^2 d\nu \frac{\pi}{2\omega}
 \end{aligned}$$

Rozpraszanie elastyczne – przestrzeń fazowa

$$d\sigma = \frac{1}{4M\omega} \frac{1}{(2\pi)^2} \int |\mathcal{M}_{fi}|^2 I \delta((p+q)^2 - M^2), \quad \boxed{I \rightarrow \int dQ^2 d\nu \frac{\pi}{2\omega}}$$

$$(p+q)^2 - M^2 = 2M\nu - Q^2$$

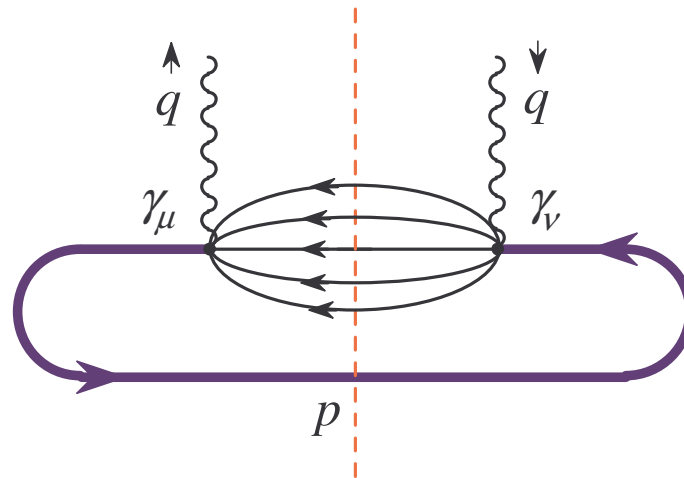
$$\frac{d\sigma}{dQ^2} = \frac{1}{8M\omega^2} \frac{1}{4\pi} \int |\mathcal{M}_{fi}|^2 d\nu \delta(2M\nu - Q^2)$$

$$= \frac{1}{16M^2\omega^2} \frac{1}{4\pi} \int |\mathcal{M}_{fi}|^2 d\nu \delta\left(\nu - \frac{Q^2}{2M}\right)$$

Rozpraszanie elastyczne – przekrój czynny

$$\frac{d\sigma}{dQ^2 d\nu} = \frac{\pi\alpha^2 e_M^2}{4\omega^3 \omega' \sin^4 \frac{\theta}{2}} \left\{ \cos^2 \frac{\theta}{2} + \frac{Q^2}{4M^2} 2 \sin^2 \frac{\theta}{2} \right\} \delta\left(\nu - \frac{Q^2}{2M}\right)$$

Proton nie jest elementarny:

Rozpraszanie głęboko nieelastyczne – przekrój czyny

$$\frac{d\sigma}{dQ^2 d\nu} = \frac{\pi\alpha^2 e_M^2}{4\omega^3 \omega' \sin^4 \frac{\theta}{2}} \left\{ \cos^2 \frac{\theta}{2} + \frac{Q^2}{4M^2} 2 \sin^2 \frac{\theta}{2} \right\} \delta\left(\nu - \frac{Q^2}{2M}\right)$$

Dla protonu ($e_M = 1$):

$$\frac{d\sigma}{dQ^2 d\nu} = \frac{\pi\alpha^2}{4\omega^3 \omega' \sin^4 \frac{\theta}{2}} \left\{ W_2(Q^2, \nu) \cos^2 \frac{\theta}{2} + 2W_1(Q^2, \nu) \sin^2 \frac{\theta}{2} \right\}$$

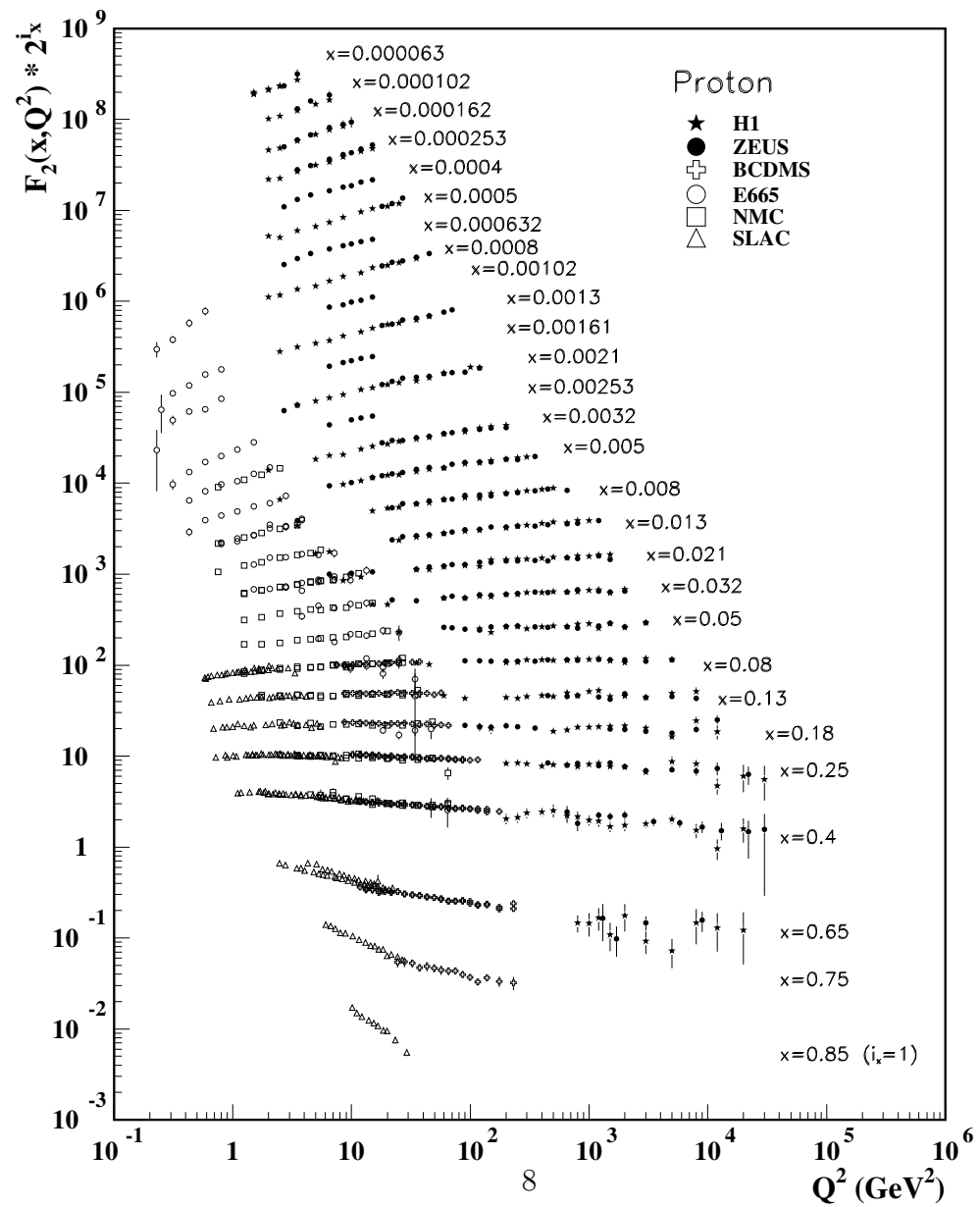
Okazuje się, że funkcje $W_{1,2}$ nie zależą od dwóch zmiennych Q^2 oraz ν , a od jednej, zwanej x – Bjorkena

$$x = \frac{Q^2}{2M\nu}$$

$$MW_1(Q^2, \nu) = F_1(x)$$

$$\nu W_2(Q^2, \nu) = F_2(x)$$

Skalowanie Bjorkena.

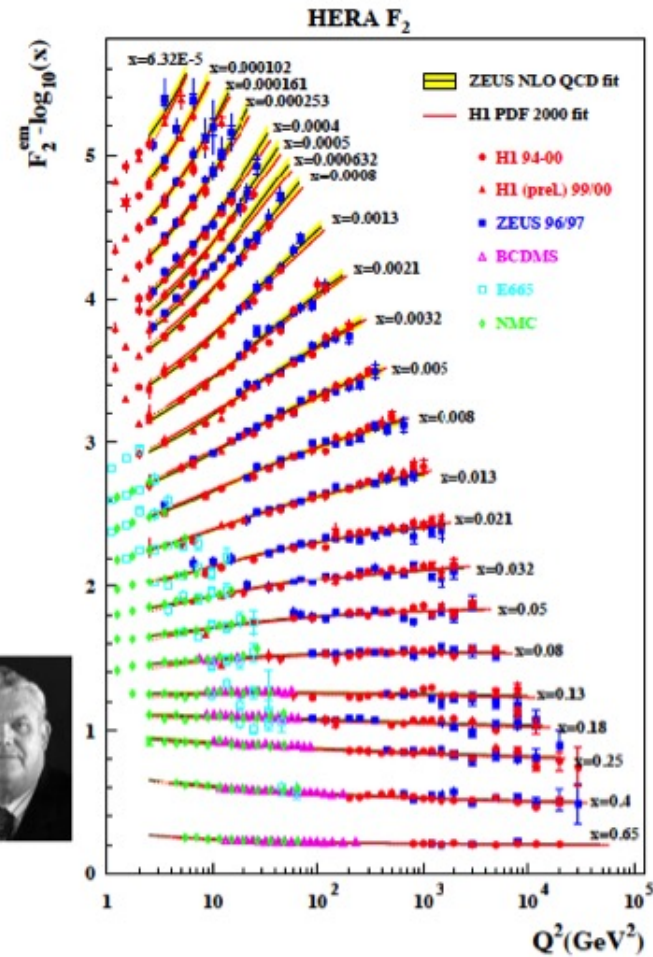

1968: following James Bjorken suggestions MIT-SLAC experiment confirmed x scaling

interpretation: Richard Feynman

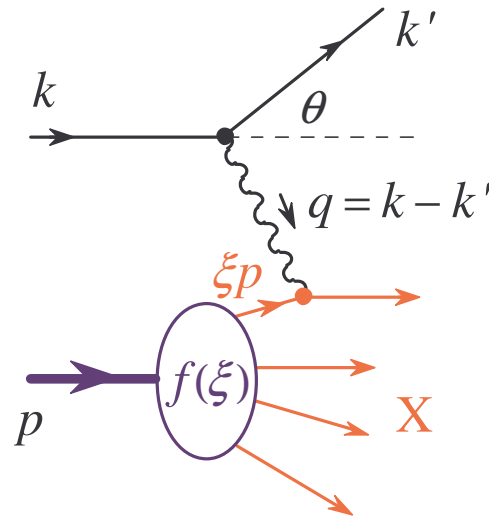
Nobel 1990:

Jerome Friedman (MIT)
Henry Kendall (MIT)
Richard Taylor (SLAC)

Rozpraszanie głęboko nieelastyczne – model partonów

Model partonów:

- czas fluktuacji protonu: $\tau_p \sim 1/\Delta E$, czas oddziaływania: $\tau_{\text{coll}} \sim 1/\nu$, wybieramy układ gdzie $\tau_{\text{coll}} \ll \tau_p$
- $f(\xi)$ – prawd. znalezienia w protonie partonu o pędzie $p_\xi = \xi p$ (rysunek mylący)
- stąd: $0 < \xi < 1$
- przekrój czynny jest sumą po wszystkich partonach i całką po $d\xi f(\xi)$.

Rozpraszanie głęboko nieelastyczne – model partonów

Problem z kinematyką: partony są bezmasowe (lub mają małe masy), a my wybraliśmy

$$p = M(1, 0, 0, 0)$$

ozn., że masa partonu $m_\xi = \xi M$. Wtedy zachowanie czteropędu w wierzchołku

$$(\xi p + q)^2 = m_\xi^2$$

daje

$$\xi^2 M^2 + 2\xi M\nu - Q^2 = \xi^2 M^2 \rightarrow \xi = \frac{Q^2}{2M\nu} = x$$

Aby dostać przekrój czyny na takim partonie, należy we wzorze na rozpraszanie elastyczne zamienić

$$M \rightarrow \xi M$$

Rozpraszanie głęboko nieelastyczne – model partonów

Przekrój czynny

$$\left. \frac{d\sigma_i}{dQ^2 d\nu} \right|_{\text{partonowy}} = \frac{\pi\alpha^2 e_i^2}{4\omega^3 \omega' \sin^4 \frac{\theta}{2}} \left\{ \cos^2 \frac{\theta}{2} + \frac{Q^2}{4\xi_i^2 M^2} 2 \sin^2 \frac{\theta}{2} \right\} \delta \left(\nu - \frac{1}{\xi_i} \frac{Q^2}{2M} \right)$$

i dalej

$$\frac{d\sigma}{dQ^2 d\nu} = \sum_i \int d\xi_i f_i(\xi_i) \left. \frac{d\sigma_i}{dQ^2 d\nu} \right|_{\text{partonowy}} = \frac{\pi\alpha^2}{4\omega^3 \omega' \sin^4 \frac{\theta}{2}} \left\{ W_2 \cos^2 \frac{\theta}{2} + 2W_1 \sin^2 \frac{\theta}{2} \right\}$$

co daje

$$W_2 = \sum_i e_i^2 \int d\xi f_i(\xi) \delta \left(\nu - \nu \frac{x}{\xi} \right) = \sum_i e_i^2 \int d\xi f_i(\xi) \frac{\xi^2}{\nu x} \delta(\xi - x) = \frac{1}{\nu} \sum_i e_i^2 x f_i(x)$$

$$W_1 = \sum_i e_i^2 \int d\xi f_i(\xi) \frac{Q^2}{4\xi^2 M^2} \frac{\xi^2}{\nu x} \delta(\xi - x) = \frac{1}{2M} \sum_i e_i^2 f_i(x).$$

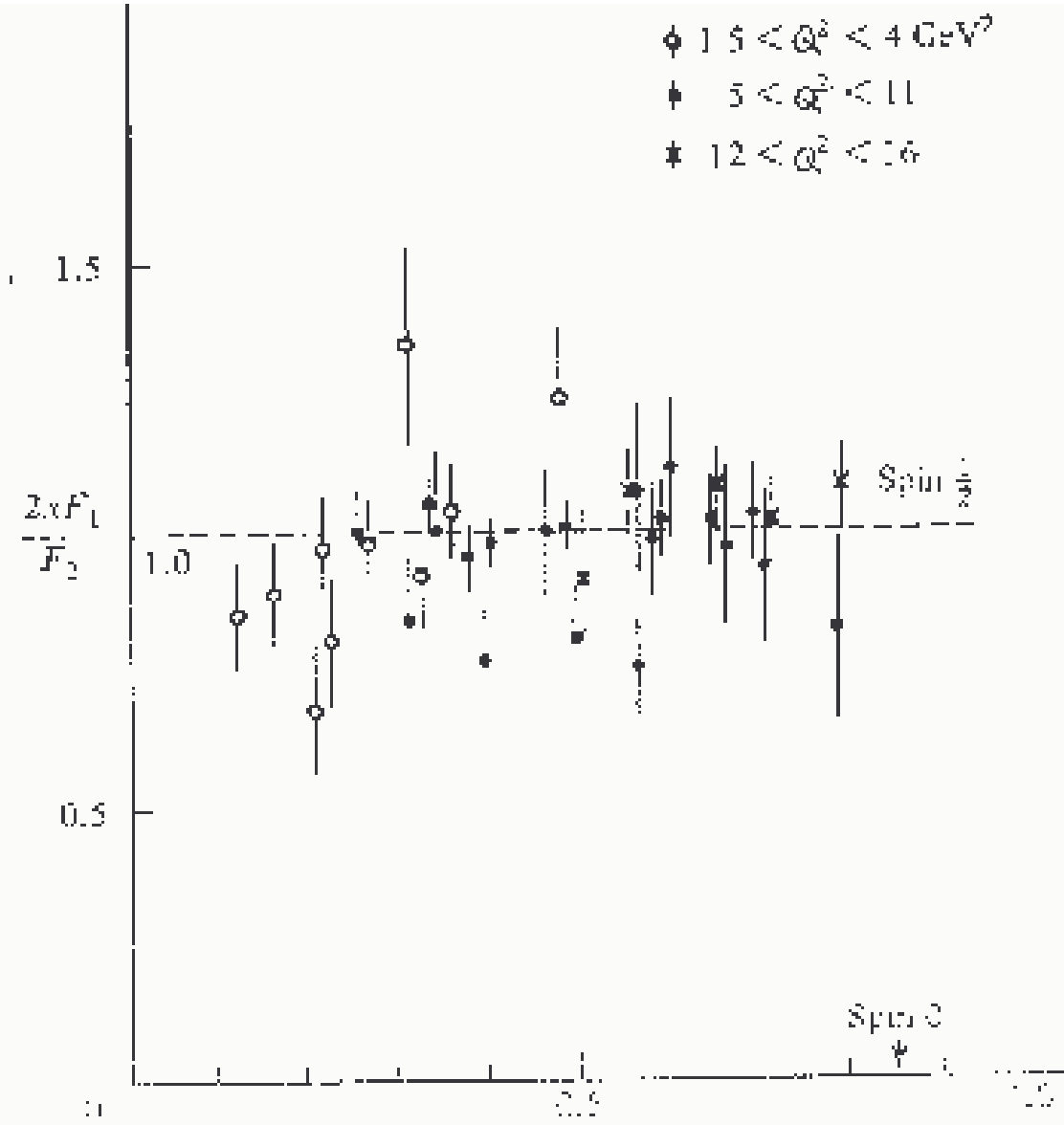
Rozpraszanie głęboko nieelastyczne – model partonów

Definiujemy

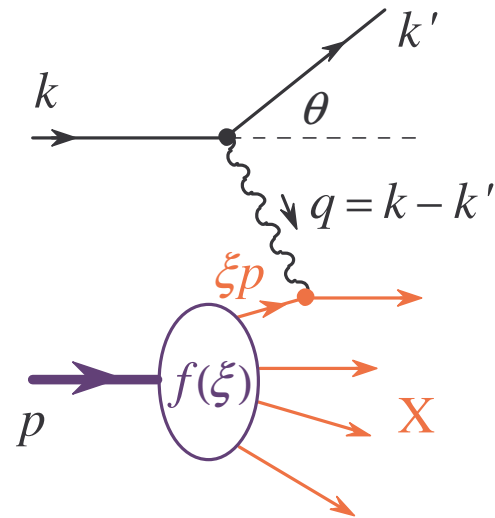
$$F_2(x) = \nu W_2 = x \sum_i e_i^2 f_i(x)$$
$$F_1(x) = MW_1 = \frac{1}{2} \sum_i e_i^2 f_i(x)$$

Mamy pierwsze przewidywanie (relacja Callana-Grossa)

$$F_2(x) = 2xF_1(x)$$

Rozpraszanie głęboko nieelastyczne – model partonów

$$\frac{d\sigma}{dQ^2 d\nu} = \frac{\pi\alpha^2}{4\omega^3\omega' \sin^4 \frac{\theta}{2}} \left\{ W_2(Q^2, \nu) \cos^2 \frac{\theta}{2} + 2W_1(Q^2, \nu) \sin^2 \frac{\theta}{2} \right\}$$

$$\frac{1}{\nu} F_2(x) = W_2(x) = \frac{1}{\nu} x \sum_i e_i^2 f_i(x), \quad \frac{1}{M} F_1(x) = W_1(x) = \frac{1}{M} \frac{1}{2} \sum_i e_i^2 f_i(x).$$

Kwarki jako partony

$$F_2^{\text{p}}(x)/x = \frac{4}{9} [u_{\text{p}}(x) + \bar{u}_{\text{p}}(x)] + \frac{1}{9} [d_{\text{p}}(x) + \bar{d}_{\text{p}}(x) + s_{\text{p}}(x) + \bar{s}_{\text{p}}(x)] ,$$

$$F_2^{\text{n}}(x)/x = \frac{4}{9} [u_{\text{n}}(x) + \bar{u}_{\text{n}}(x)] + \frac{1}{9} [d_{\text{n}}(x) + \bar{d}_{\text{n}}(x) + s_{\text{n}}(x) + \bar{s}_{\text{n}}(x)] .$$

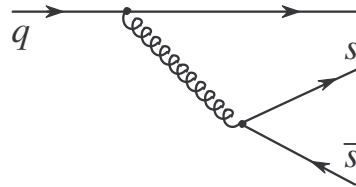
Dodatkowe założenia

$$u_{\text{p}} = d_{\text{n}} = u, \quad d_{\text{p}} = u_{\text{n}} = d, \quad s_{\text{p}} = s_{\text{n}} = s.$$

Neutron i proton nie mają dziwności:

$$\int dx (s(x) - \bar{s}(x)) = 0.$$

Kwarki dziwne produkują się w procesach radiacyjnych:

Kwarki jako partony – reguły sum

Ładunki:

$$q_p = \int dx \left[\frac{2}{3}(u(x) - \bar{u}(x)) - \frac{1}{3}(d(x) - \bar{d}(x)) - \frac{1}{3}(s(x) - \bar{s}(x)) \right] = 1$$

$$q_n = \int dx \left[\frac{2}{3}(d(x) - \bar{d}(x)) - \frac{1}{3}(u(x) - \bar{u}(x)) - \frac{1}{3}(s(x) - \bar{s}(x)) \right] = 0$$

$0 \updownarrow$

Rozwiązania:

$$\int dx (u(x) - \bar{u}(x)) = 2, \quad \int dx (d(x) - \bar{d}(x)) = 1, \quad \int dx (s(x) - \bar{s}(x)) = 0.$$

Kwarki walencyjne i kwarki morza:

$$u = u_v + q_s, \quad d = d_v + q_s, \quad \bar{u} = \bar{d} = \bar{s} = s = q_s$$

co daje

$$\int dx u_v(x) = 2, \quad \int dx d_v(x) = 1$$

Rozkłady kwarków są znormalizowane do ich liczby.

Pęd protonu

$$\int dx x(u(x) + \bar{u}(x) + d(x) + \bar{d}(x) + s(x) + \bar{s}(x)) = 1 - \varepsilon.$$

Okazuje się, że $\varepsilon \sim 45\%$. Co niesie resztę pędu? Gluony.

Reguła Gottfrieda

$$2F_1^p(x) = \frac{4}{9} [u(x) + \bar{u}(x)] + \frac{1}{9} [d(x) + \bar{d}(x) + s(x) + \bar{s}(x)] ,$$

$$2F_1^n(x) = \frac{4}{9} [d(x) + \bar{d}(x)] + \frac{1}{9} [u(x) + \bar{u}(x) + s(x) + \bar{s}(x)] .$$

Policzmy różnicę

$$\begin{aligned} S_G &= \int dx (F_1^p(x) - F_1^n(x)) = \frac{1}{2} \int dx \left(\frac{1}{3} [u(x) + \bar{u}(x)] - \frac{1}{3} [d(x) + \bar{d}(x)] \right) \\ &= \frac{1}{6} \int dx [u_v(x) - d_v(x)] + \frac{2}{6} \int dx [q_s(x) - \bar{q}_s(x)] = \frac{1}{6} \simeq 0.17. \end{aligned}$$

Eksperyment: 0.13.

Uniwersalność rozkładów partonowych.

Problemy

- Brak skalowania
- Swobodne partony w protonie?
- Dlaczego proton nie rozpada się na partony?
- Oddziaływania silne - co to jest?